

1794, 9 14
PERVETVSTÆ ACADEMIÆ ERFFVIRTH.
RECTOR

JAM
FACVLTATIS IVRIDICÆ
DECANVS,

TOBIAS JACOB
REINHARTH,

JCTVS, SACR. PALAT. CÆS. COM.
PRÆLAVDATÆ FACVLTATIS ASSESSOR, ET
COD. PROF. PVBL. ORD. CIVITATIS SYNDICVS
ET CONSVL,

AD AVDIENDAM
LECTIONEM CVRSORIAM

ET
DISSERTATIONEM INAVGVRALEM

AD DIEM XVI. AVG. MDCCLXXXIV.

LECTOREM BENEVOLVM
HVMANISSIME INVITAT.

ERFORDIÆ.

Typis JOH. CHRISTOPHORI HERINGII,
Acad. Typogr.

PERVEVSTAE ACADEMIE ERFFVTH
RECTOR

FACULTATIS IVRIDICAE
DECANVS

TORIAS JACOB
REINHARTH

ICTVS SACR. PALAT. CAS. COM.
PRIVATAE FACULTATIS ALESSOR. ET
COD. PROE. PUBL. ORD. CIVITATIS SYNDICVS
ET CONSUL

AD AVDIENDAM
LECTIONEM CURSORIAM

ET
DISSERTATIONEM INAVGVRALEM

LECTOREM BENENOLVM

HYMNASSIOME INVITAT.

MDCCCLXXII
J. JON. CHRISTOPH. HEINICH
Acad. Typog.

Qvi de Advocatorum munere exposuerunt olim & adhuc hodie proferunt iudicia; in tanta partium studia communiter prolapsos esse deprehendimus, ut alii ad risum usque stylo fere luxuriante iis adulentur, eorumque laudes & elogia ultra coelum extollant, alii econtra hoc hominum genus, omnibus, quae mens concipere potest, virulentis convitiis perstringant, atque eorum ordinem tanquam malorum sentinam in universon e medio tollendum & ultra Garamantes relegandum existiment. Utrique parti, ut auctoritate publicâ sententiam suam suffultam ostendat, tam ad ipsa summorum Imperatorum effata ac Edicta, quam ad gravium virorum consensum atque testimonia provocare solemne est. Quem enim, illi inquit, qui Advocatorum dignitatem & Prærogativam eo, quo dixi modo, enormiter extollunt, encomia latent, quæ Imperatores LEO & ANTHEMIVS (a) Advocatis tribuerunt? ubi Seculo V. Alexandro, terrarum Aegyptiacarum Praefecto augustali & Duci sequentem in modum recripserunt: *Advocati, qui dirimunt ambigua fata causarum, suaeque defensionis viribus in rebus saepe publicis ac privatis lapsa erigunt, fatigata reparant, non minus provident humano generi, quam si praelis & vulneribus patriam parentesque salvarent. Nec enim solos nostro imperio militare credimus illos, qui gladiis clypeis & thoracibus nituntur, sed etiam Advocatos. Militant namque causarum patriam, qui gloriose vocis consistunt munimine, laborantium spem vitant & posteros defendunt. Neque silentio prætereunt, Dialogum illum de Oratoribus, qui (b) TACITO vulgo adscribitur, quo advocatia, tanquam ejusmodi studium commendata le-*

(a) L. 14. C. de Advoc. diversor. judicatorum.

(b) teste ZIEGLERO in Rabulistica Cap. 1. §. 3.

gitur, quò non aliud in Civitate vel ad utilitatem fructuosius, vel ad dignitatem amplius, vel ad Urbis famam pulchrius, vel ad totius Imperii atque omnium Gentium notitiam illustrius excogitari potest. Dein ad auctoritatem Cardinalis & Archiepiscopi HOSTIENSIS, nec non CARPZOVII provocant, quorum ille (c) Advocatos ipsis Religiosis & Clericorum ordini anteponere, hic vero (d) generis Nobilitatem iisdem tribuere haud dubitavit; ut cœtera nunc fastigia taceam, ad quæ evchendos causarum Patronos, & nescio, quibus privilegiis & honorum gradibus eosdem condecorandos esse, existimant. Contra vero, qui aliter sentiunt, famosam illam Imperatoris FRIDERICI III. Constitutionem (e) obtinent, quam GOLDASTVS (f) & MULLERVS (g) recensent, quâ Advocatos prorsus ex toto Imperio Romano-Germanico eliminandos esse Seculo XV, sancitum fuit, nec non tam CATONIS (h) & COLUMELLE (i) quam PETRI BLESSENSIS testimonia & effata mirum in modum obijciunt, quorum primus forum muricibus sternendum, secundus verò, sine Causidicis olim satis felices fuisse futurasque esse respublikas, dixit, tertius denique Advocatorum virtutes, ita per Compendium depictas dedit, ut nihil eo hominum genere vivat sceleratius; Proprium illis esse jura confundere, lites suscitare, transactiones rescindere, dilationes innectere, suppressere veritatem, fovere mendacia, quæstum sequi, aequitatem vendere, inbiare actionibus, versutias concinnare. Egregiæ profecto, si Diis placet, Causidicorum virtutes! Sed quid in tanta laudum & vituperiorum diversitate nos dicemus? Mediâ incedendum esse viâ, atque pios, doctos, atque conscientiosos Advocatos ab improbis & imperitis rabulis, quos vultures togatos apposite appellat MONZAMBANO, merito

(c) in summa aurea proem. n. 8.

(d) L. III. Respons. i. n. 11. cui tm. resse & solide contradixit Dn. LETSERVS Med. ad ff. Spec. XLIIIX.

(e) qua extat in Reformat. Imper. de Anno 1441. Art. 5. ejudemque Declarat. 2. & 3.

(f) in denen Reichs: Sâkungen p. 165.

(g) im Reichs: Theatro p. 58. Sid. in. CARPZOV. supra cit. Resp.

(h) apud PLINIVM, Natur. histor. L. 19. C. 1.

(i) in Praefatione.

rito separandos esse, iis ad intelligendum non erit difficile, qui finem, in quem primùm cœpit Advocationis officium, intuebitur, qui in eo consistit, ut lites eo curatius dirimantur, nexus amicitia inter cives conservetur, illisque, qui suam extra iudicium consequi, causam tamen tueri ipsi non possunt, succurratur. Illis itaque, qui in orandis causis hanc metam inflectunt, atque, ut ait TERTULLIANVS (k) id saltem agunt, ut rostra præoccupent, prætoria observent, subfellia contendant, jura conturbent, causasque elatrent, prædicta scommata sunt applicanda, qui nec Advocatorum nomine digni, nec in Republica ferendi; Ad illos vero, qui in foris scientiâ juris solida instructi, bonâ fide omnia ad supra laudatum finem dirigunt, nec suis propriis & aliorum conscientis vim inferunt, eadem promiscue vituperia transferre, nec jus permittit, nec æquitas, quin potius eorum conatus tanquam Republicæ proficui laudibus congruis & meritis cum ANASTASIO Imperatore (l) omnino mactandi, qui non minus graphicè quam verè ipse fatetur: laudabile vitæque hominum necessarium esse Advocationis officium, maximeque principalibus præmiis remunerari dignum; quod argumentum pluribus ex instituto occasione dictæ L. 4. pr. Cod. de Advocat. diversor. iudicium è Cathedra publicè proferebatur

NOBILIS ATQVE CLARISSIMVS
 DN. JOANNES ABRAHAMVS
 Srenzel/

J. U. Candidatus dignissimus,

Qui per nascendi sortem, quæ contigit die 27. Februarii Anno M DCC I. nactus est patriam, pagum Schönau, jurisdictioni Monasterii Virginum, cui præest Abbatissa, & quod Morgenstern, sive potius Marienstern appellatur, subiectum, in Marchionatu Lusatiæ Superioris. Parentes habuit, & adhuc habet honestos, & quidem patrem, M. ABRAHAMVM Srenzel/

(3

(k) de Pallio circa fin.

(l) L. 4. pr. Cod. de Advoc. diversor. iudicium.

zel/ verbi divini Ministrum de ecclesia & grege, Augustanam
Confessionem profitente, in modo dicto vico **Schönau** me-
ritissimum, qui adhuc in vivis est, & per L. annos gregem
sibi traditam verbo Dei fideliter pascuit & adhuc nutrit, nec
non in foro eruditorum, scriptis, de lingua Sorabica, & Teu-
tonica, atque de historia, & antiquitate Lusatiae Superioris,
longis ab hinc annis inclaruit, ita quidem, ut quaedam jam-
jam luci publicae dederit, multa tamen adhuc MScæ nondum
edita proflent, quæ à Cultoribus antiquitatum dudum expe-
ctata fuerint. Avum novit **MICHAELEM Srenzel/** Pastorem
gregis de ecclesia *Postwizensi*, prope *Budissinam*, in Lusatia
Superiori, supra L. annos meritissimum. Mater ipsi fuit
SYSANNA, M. JOANNIS THEILII, Rectoris de Gymnasio
Budissinensi meritissimi, & Poetæ Laureati Casarei celeberrimi,
filia unica, matrona præstans, aet Anno M DCC IX. jam-
jam defuncta, quæ à latere materno avum habuit præclarissi-
mum **D. JACOBVM Münch/** *Consiliarium Saxonico-Electora-*
lem & Suprema Prefectura in Lusatia Superiori Cancellarium,
aviam vero, filiam, **CONRADI Gehe/** *Secretarii sanctioris Sa-*
xonico-Electoratis rerum provincialium & militarium. Patri, ut
bono, tanta fuit cura, ut ipse filium à tenera ætate usque ad
annum decimum nonum principis christianissimi & bonarum
artium erudiverit. Per quod tamen temporis spatium filius
rebus quoque æconomicis assuecere solitus est, ut fere rei
domesticæ se ex professo dedisset, nisi consilio mutato & in-
dole suadente postea jussu ac hortatu patris circa initium
Anni M DCC XX. se contulisset *Zittaviam*, atque inter ci-
ves Gymnasii receptus sub cura præstantissimorum præce-
ptorum, & quidem Directoris, **D. JO. CHRISTOPHORI Wenz-**
gels/ Con-Rectoris, **M. ADAMI Erdmann MIRI,** & Sub-
Rectoris, **M. CHRISTIANI Gottlob Pizschmanns/** cui pos-
tremo plurimum debet, studiis Scholasticis animum suum
per biennium & quod excurrit instruxisset. Tandem ad studia
altiora tendens *Wittebergam*, celebratissimam illam musarum
sedem, A. M DCC XXII. profectus est, atque inter almae *Leu-*
coreæ cives se recipi curavit. Dedit ibi **NOSTER** ante omnia
operam studiis Philosophicis, & sectatus est instructionem
Virò.

Virorum inclutorum, HASSII, HILLIGERI & KETTNERI. Insuper in Jure capefendo praelectiones privatas excellentiffimorum & confultiffimorum illius Academiae Profefforum atque Doctorum, JO. **Gottfrieds** KRAVSII, CHRISTIANI HANACCII & JO. **Christophs** KOESELISII aufcultavit diligenter, nec impenfe minus fibi gratulatur audiviffe fimul & doctores publice docentes habuiffe illuftres JCTos & confumatiffimos Profeffores, WERNHERVM, BASTINELLERVM, MENCKENIVM, BERGERVM, KEMMERICHIVM ATQVE SPENNERVM. Quorum egregiã doctrinã tantos fecit progreflus, ut fub confultiffimi D. HANACCII moderamine *de jure teftandi prodigi, die 18. April. 1724.* publice è Cathedrã difputando fe exercuerit; Nec non Praefide D. KOESELISIO in auditorio juridico ad BERGERI *Posit. Jur. Select. Exercitationes XX.* publice contradicentibus refponderit, alternisque vicibus refpondentibus more fueto contradixerit. Triennio in ifta Academia haud fine fingulari fructu confecto, tandem ad ferutinum Advocatorum ab incluta facultate Juridica ibidem admiffus, & teftimonio, quod ad orandas caufas dignus fit, obtento, patriam repetiit, in qua tamen diu haud moratus, fed locum, quo ea quæ in Academiis didicit, in ufum deducere, atque in fuccum & fanguinem vertere poffet, quaefivit, & forte fortuna Anno MDCCXXV. fe Dresdam contulit, ubi fpecimine de Advocatia edito, à perilluftri Regimine Electorali qua Advocatus immatriculatus fuit & confirmatus, caufasque tam in illuftriffimis collegiis fuperioribus, quam in foris inferioribus per feptem annorum fpatia feliciter egit & oravit, ita quidem, ut anno priori, Viri nobiliff. JO. CHRISTIANI HOFFMANNII, *Procuratoris Fisci Regio-Electoralis & Advocati celeberrimi*, cujus filiam unicam & poft in uxorem duxit, confiliis & manuactione perfui NOSTRO licuerit. Poft hæc ab illuftriffimo COLLEGIO CAMERÆ *Regio Electoralis* adminiftrationem juftitiæ in *Praefectura Schweinizenfi Electorali* demandatam accepit, ipfique, judicando partes litigantes, & defendendo jura Praefecturae per biennium praefuit. Quo tamen officii genere femet dein in meliorem fui fortunam, ut ipfe fentit, & ne vis rerum in femine confiftat incerto & in ob-

obsuero, sed ut salutare patriæ atque præceptorum suorum doctrinas eò melius patriæ & aliis referre posset, iterum abdicavit. Quapropter, ut feliciori successu perficeret opus, cui, orandi in foris causas, manus iterum admovere conatur, Electorem nostrum accessit Academiam, atque ut præstitis consuetis speciminibus dignitas eidem & honor Doctoralis impertiretur, qua potuit, modestiâ ab Ordine nostro petiit; Quibus precibus annuentes textus ex utroque Jure enucleandos eidem communicavimus, quos eâ, quam desideravimus, soliditate non tantum explicavit, sed quoque in examine, quod sustinuit, rigoroso, prompta non minus ac doctâ responsione, se talem esse nobis satis ostendit, cui optimo Jure supremi honores Academici conferri possint; Hunc itaque in finem cathedram publicam eidem sine morâ aperientiam decrevimus, ex quâ de *Advocatorum muneris gravitate & præstantia* occasione prælaudata *L. 4. pr. C. de Advocat diversor. Judicium* speciminis publici loco die, DEO dante, *XVI. Augusti*, verba faciet, ac dein Disputationem Inauguralem

DE ACCESSIONIBVS JVRIS

IN MARCHIONATV

LVSATIÆ SVPERIORIS

loco horisque consuetis me Præside respondendo tuebitur; ad quos actus eo majori solemnitate condecorandos ut *Reverendissimus & Per-Illustris* Universitatis nostræ Dn. PRO-CANCELLARIVS, reliquique ordinum omnium ProcereS & Cives Academici in Auditorio Juridico frequentes adesse non dedignentur, humanissime rogo PP. Erfordiæ sub Sigillo Facultatis Juridicæ d. XV. Augusti MDCCXXXIV.

ULB Halle
005 355 729

3

1996
A
4158

B.I.G.

Farbkarte #13

1794, 9

14

PERVETVSTÆ ACADEMIÆ ERFFVIRTH.
RECTOR

JAM

FACVLTATIS JVRIDICÆ
DECANVS,

TOBIAS JACOB
REINHARTH,

JCTVS, SACR. PALAT. CÆS. COM.
PRÆLAVDATÆ FACVLTATIS ASSESSOR, ET
COD. PROF. PVBL. ORD. CIVITATIS SYNDICVS
ET CONSVL,

AD AVDIENDAM
LECTIONEM CVRSORIAM
ET

DISSERTATIONEM INAVGVRALEM

AD DIEM XVI. AVG. MDCCXXXIV.

LECTOREM BENEVOLVM
HVMANISSIME INVITAT.

ERFORDIÆ,

Typis JOH. CHRISTOPHORI HERINGIL,
Acad. Typogr.